Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

C 311

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums

2018. gada 3. septembris

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 311/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 311/02 Lieta C-162/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 28. februārī *Wenger SA* iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-869/16 *Wenger/EUIPO* 2

2018/C 311/03 Lieta C-276/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. aprīlī iesniedza *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) – *KrakVet Marek Batko sp. k./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* 2

2018/C 311/04 Lieta C-323/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. maijā iesniedza *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) – *Tesco-Global Áruházak Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* 4

2018/C 311/05 Lieta C-361/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. jūnijā iesniedza *Szekszárdi Járásbíróság* (Ungārija) – *Weil Ágnes/Gulácsi Géza* 5

2018/C 311/06 Lieta C-362/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. jūnijā iesniedza *Székesfehérvári Törvényszék* (Ungārija) – *Hochtief AG/Fővárosi Törvényszék* 6

LV

2018/C 311/07 Lieta C-404/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. jūnijā iesniedza *Arbeidsrechtbank Antwerpen* (Beļģija) – *Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA* 8

2018/C 311/08 Lieta C-406/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. jūnijā iesniedza *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) – *PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal* 8

2018/C 311/09 Lieta C-414/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. jūnijā iesniedza *Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Itālija) – *Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo/ Banca d'Italia* 9

2018/C 311/10 Lieta C-422/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. jūnijā iesniedza *Tribunale di Milano* (Itālija) – FR/*Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano* 10

2018/C 311/11 Lieta C-424/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūnijā iesniedza *Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto* (Itālija) – *Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza "Croce Verde"/Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto* 10

Vispārējā tiesa

2018/C 311/12 Lieta T-356/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. jūlija spriedums – Austrija/Komisija (Valsts atbalsts – Atbalsts, ko Apvienotā Karaliste plāno īstenot, lai atbalstītu Hinkley Point C atomelektrostaciju – Finanšu līgums par starpību, valsts sekretāra piekrišana un kredītu garantija – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts – Sabiedrības interešu mērķis – Kodolenerģētikas veicināšana – Valsts intervences nepieciešamība – Paziņojums par garantijām – Atbalsta elementa noteikšana – Samērīgums – Atbalsts ieguldījumam – Darbības atbalsts – Tiesības iesniegt apsvērumus – Publiskā iepirkuma procedūra – Pienākums norādīt pamatojumu) . . 12

2018/C 311/13 Lieta T-774/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. jūlija spriedums – *Consejo Regulador del Cava/EUIPO – Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires* ("CAVE DE TAIN") (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme "CAVE DE TAIN" – Agrākais cilmes vietas nosaukums "cava" – Jēdziens "asociāciju izraisīšana" ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu – Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punkta b) apakšpunkts) 13

2018/C 311/14 Lieta T-377/18: Prasība, kas celta 2018. gada 20. jūnijā – *Intercept Pharma* un *Intercept Pharmaceuticals/ EMA* 13

2018/C 311/15 Lieta T-406/18: Prasība, kas celta 2018. gada 3. jūlijā – *de Volksbank*/VNV 14

2018/C 311/16 Lieta T-442/18: Prasība, kas celta 2018. gada 18. jūlijā– *Aeris Invest*/ECB 15

2018/C 311/17 Lieta T-443/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. jūlijā – *Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg* ("Vogue Peek & Cloppenburg") 17

2018/C 311/18 Lieta T-444/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. jūlijā – *Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg* ("Peek & Cloppenburg") 17

2018/C 311/19 Lieta T-445/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. jūlijā – *Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg* ("Peek & Cloppenburg") 18

2018/C 311/20 Lieta T-446/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. jūlijā – *Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg* ("Peek & Cloppenburg") 19

2018/C 311/21 Lieta T-449/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. jūlijā – *Ortlieb Sportartikel/EUIPO* (Astoņstūris) . . . 20

2018/C 311/22 Lieta T-564/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. jūlija rīkojums – *So*/Padome un Komisija 20

2018/C 311/23 Lieta T-568/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. jūlija rīkojums – *Korea National Insurance Corporation/* Padome un Komisija 21

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 311/01)

Jaunākā publikācija

OV C 301, 27.8.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 294, 20.8.2018.

OV C 285, 13.8.2018.

OV C 276, 6.8.2018.

OV C 268, 30.7.2018.

OV C 259, 23.7.2018.

OV C 249, 16.7.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 28. februārī *Wenger SA* iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-869/16 *Wenger/EUIPO*

(Lieta C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Wenger SA (pārstāve: *A. Sulovsky,* advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Swissgear Sàrl*

Ar 2018. gada 5. jūlija rīkojumu Tiesa (septītā palāta) nolēma, ka ir jāizbeidz tiesvedība par šo apelācijas sūdzību.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. aprīlī iesniedza *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) – *KrakVet Marek Batko sp. k./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

(Lieta C-276/18)

(2018/C 311/03)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: KrakVet Marek Batko sp. k.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ([1]) ["PVN direktīva"]) mērķi, it īpaši tās preambulas 17. un 62. apsvērumā paredzētie nosacījumi, lai novērstu nodokļu kompetenču konfliktus starp dalībvalstīm un nodokļu dubultu uzlikšanu, un Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 ([2]), it īpaši tās preambulas 5., 7. un 8. apsvērums un 28.–30. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts nodokļu iestādes praksi, saskaņā ar kuru, piešķirot darījumam kvalifikāciju, kas atšķiras gan no tā paša darījuma un to pašu faktisko apstākļu juridiskās interpretācijas, ko citas valsts nodokļu iestāde ir veikusi, gan no atbildes uz saistošo informācijas pieprasījumu, ko šī pati iestāde ir sniegusi uz šīs interpretācijas pamata, kā arī no minētās nodokļu iestādes secinājumiem veiktajā nodokļu pārbaudē, kurā abas minētās tika apstiprinātas, tā izraisa nodokļu dubultu uzlikšanu nodokļa maksātājam?

2) Ja no atbildes uz pirmo jautājumu izriet, ka šāda prakse nav pretrunā Kopienu tiesībām, vai dalībvalsts nodokļu iestāde saskaņā ar Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu un Savienības tiesībām var vienpusēji noteikt nodokļu saistības, neņemot vērā to, ka citas dalībvalsts nodokļu iestāde vairākkārt – sākumā pēc nodokļa maksātāja pieprasījuma un vēlāk savos lēmumos, kurus tā pieņēma pēc pārbaudes veikšanas – jau ir apstiprinājusi, ka šī nodokļa maksātāja darbība ir saderīga ar tiesībām?

   Vai arī abu dalībvalstu nodokļu iestādēm, ievērojot nodokļu neitralitātes un nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas principus, ir jāsadarbojas un jāpanāk vienošanās, lai nodokļu maksātājam PVN būtu jāmaksā tikai vienā no šīm dalībvalstīm?

3) Ja no atbildes uz otro jautājumu izriet, ka dalībvalsts nodokļu iestāde var vienpusēji grozīt [darījuma] nodokļa kvalifikāciju, vai PVN direktīvas tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka otrās dalībvalsts nodokļu iestādei ir jāatmaksā nodokļa maksātājam, kuram ir pienākums maksāt PVN, nodoklis, ko šī iestāde bija noteikusi atbildē uz saistošo informācijas pieprasījumu un kas bija samaksāts par laikposmu, kas noslēdzās ar pārbaudi, lai tādējādi tiktu garantēta gan nodokļu dubultas uzlikšanas novēršana, gan nodokļu neitralitātes principa ievērošana?

4) Kā ir jāinterpretē PVN saskaņošanas direktīvas 33. panta 1. punkta pirmajā teikumā lietotā vārdkopa, saskaņā ar kuru pārvadājumu veic "piegādātājs vai cita persona viņa vārdā"? Vai šo vārdkopu var attiecināt arī uz gadījumu, kurā nodokļa maksātājs kā pārdevējs tiešsaistes tirdzniecības platformā piedāvā pircējam iespēju noslēgt līgumu ar loģistikas uzņēmumu, ar kuru minētais pārdevējs sadarbojas, lai veiktu dažādus darījumus, kas nav tirdzniecības darījumi, ja pircējs var brīvprātīgi izvēlēties arī citu pārvadātāju, kas nav piedāvātais pārvadātājs, un ja pircējs un pārvadātājs noslēdz pārvadājuma līgumu bez pārdevēja iesaistīšanās?

   Vai interpretācijas nolūkā – it īpaši ņemot vērā tiesiskās noteiktības principu – ir nozīme arī tam, ka dalībvalstīm līdz 2021. gadam ir jāgroza tiesiskais regulējums, ar ko ir transponēta minētā PVN direktīvas tiesību norma, tādējādi, ka šīs direktīvas 33. panta 1. punkts ir jāpiemēro arī netiešai sadarbībai saistībā ar pārvadātāja izvēli?

5) Vai Savienības tiesības, konkrēti, PVN direktīva, ir jāinterpretē tādējādi, ka turpinājumā minētajiem faktiskajiem apstākļiem – katram atsevišķi vai visiem kopā – ir nozīme, lai pārbaudītu, vai nodokļa maksātājs ar mērķi apiet [VN direktīvas 33. pantu un tādējādi ļaunprātīgi izmantot tiesības, izvēlēdamies no neatkarīgiem uzņēmumiem, kuri veic preču piegādi, nosūtīšanu vai transportēšanu, ir nodibinājis tiesiskās attiecības, vēloties gūt labumu no apstākļa, ka citā dalībvalstī PVN nodokļa likme ir mazāka:

   5.1) ja loģistikas uzņēmums, kas veic pārvadājumus, ir saistīts ar nodokļa maksātāju un sniedz tam citus pakalpojumus, kas nav pārvadāšana,

5.2) tajā pašā laikā klients jebkurā laikā var atteikties no nodokļa maksātāja piedāvātās iespējas uzticēt pārvadājumu loģistikas uzņēmumam, ar kuru tam ir nodibinātas līgumiskas attiecības, un var uzticēt pārvadājumu citam pārvadātājam vai savākt preces pats?

(1) OV 2006, L 347, 1. lpp.
(2) Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV 2010, L 268, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. maijā iesniedza *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) – *Tesco-Global Áruházak Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

(Lieta C-323/18)

(2018/C 311/04)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar LESD tiesību normām, kas reglamentē diskriminācijas aizlieguma principu (LESD 18. pants un 26. pants), brīvības veikt uzņēmējdarbību principu (LESD 49. pants), vienlīdzīgas attieksmes principu (LESD 54. pants), vienādu tiesību piedalīties LESD 54. pantā definēto sabiedrību kapitāla veidošanā principu (LESD 55. pants), pakalpojumu sniegšanas brīvību (56. pants), kapitāla brīvu apriti (LESD 63. pants un 65. pants) un principu par nodokļu vienādu piemērošanu uzņēmumiem (LESD 110. pants) ir saderīgs apstāklis, ka ārvalstu nodokļa maksātājiem, kas ar vienas komercsabiedrības starpniecību izmanto vairākus veikalus un nodarbojas ar mazumtirdzniecību veikalā, faktiski ir jāmaksā speciālais nodoklis, piemērojot progresīvā nodokļa augstāko likmi, savukārt valsts nodokļa maksātāji, kas darbojas franšīzes sistēmas ietvaros, izmantojot vienu un to pašu zīmi – ar tādu tirdzniecības uzņēmumu starpniecību, kas parasti veido neatkarīgas komercsabiedrības – faktiski ir atbrīvoti no nodokļa vai tiem tiek piemērota kāda no zemākajām likmēm, un tādējādi ārvalstu sabiedrību samaksātā nodokļa daļa salīdzinājumā ar iekasētā speciālā nodokļa kopējo summu ir būtiski lielāka nekā valsts nodokļa maksātāju gadījumā?

2) Vai ar LESD tiesību normām, kas reglamentē valsts atbalsta aizlieguma principu (LESD 107. panta 1. punkts), ir saderīgs apstāklis, ka nodokļa maksātājiem, kas izmanto vairākus veikalus ar vienas vienīgas komercsabiedrības starpniecību un nodarbojas ar mazumtirdzniecību veikalā, faktiski ir jāmaksā speciālais nodoklis, piemērojot progresīvā nodokļa augstāko likmi, savukārt iekšzemes nodokļa maksātāji, kas ir to tiešie konkurenti un darbojas franšīzes sistēmas ietvaros, izmantojot vienu un to pašu zīmi – ar tādu tirdzniecības uzņēmumu starpniecību, kurus parasti veido neatkarīgas komercsabiedrības – faktiski tiek iekļauti kategorijā, kurā ir paredzēts atbrīvojums no nodokļa, vai tiem tiek piemērotas zemākās nodokļa likmes, un tādējādi ārvalstu sabiedrību samaksātā nodokļa daļa salīdzinājumā ar iekasētā speciālā nodokļa kopējo summu ir būtiski lielāka nekā valsts nodokļa maksātāju gadījumā?

3) Vai LESD 107. pants un LESD 108. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie attiecas arī uz tādu nodokļu pasākumu, kuram ir būtiska saikne ar atbrīvojumu no nodokļa (kas veido valsts atbalstu), ko finansē, iekasējot nodokli ar nodokļu pasākuma starpniecību, jo likumdevējs ir palielinājis pirms speciālā nodokļa par mazumtirdzniecību ieviešanas noteiktos budžeta ieņēmumus (ņemot vērā tirgus dalībnieku apgrozījumu), piemērojot progresīvo nodokļa likmi atkarībā no apgrozījuma un nevis ieviešot nodokļa pamatlikmi, un tādējādi vienai tirgus dalībnieku daļai atbrīvojums no nodokļa valsts tiesiskajā regulējumā tiek piešķirts ar nodomu?

4) Vai ar procesuālās līdzvērtības un Savienības tiesību efektivitātes un pārākuma principiem ir saderīga tāda dalībvalstu iestāžu, kurām ir pienākums piemērot tiesības, prakse, saskaņā ar kuru pēc savas ierosmes uzsāktajās nodokļu pārbaudēs vai tiesvedībās, kas tām seko – neraugoties uz efektivitātes principu un pienākumu nepiemērot ar Savienības tiesībām nesaderīgu valsts tiesību normu – nav iespējams iesniegt pieteikumu atmaksāt nodokli, kas ir ticis deklarēts saskaņā ar valsts tiesību normām, kuras ir pretrunā Savienības tiesībām, tā iemesla dēļ, ka nodokļu iestāde vai tiesa to nesaderību ar Savienības tiesībām pārbauda tikai īpašās procedūrās, kuras ierosina puse un kuras var uzsākt pirms procedūras pēc savas ierosmes, savukārt nav nekādu šķēršļu procedūrā nodokļu iestādē vai tiesā iesniegt pieteikumu atmaksāt nodokli, kas ir atzīts par nesaderīgu ar valsts tiesībām?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. jūnijā iesniedza *Szekszárdi Járásbíróság* (Ungārija) – *Weil Ágnes/Gulácsi Géza*

(Lieta C-361/18)

(2018/C 311/05)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szekszárdi Járásbíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Weil Ágnes

Atbildētājs: Gulácsi Géza

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ([1]) 53. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pēc vienas puses lūguma saņemšanas dalībvalsts tiesai, kas ir pieņēmusi nolēmumu, automātiski ir jāizsniedz apliecība par nolēmumu, nepārbaudot, vai lieta ietilpst Regulas (ES) Nr. 1215/2012 piemērošanas jomā?

2) Ja uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir sniedzama noraidoša atbilde, vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība par parādu atmaksu starp partneriem nereģistrētās partnerattiecībās ietilpst sistēmā, kas reglamentē attiecības, kurām ir laulībai pielīdzināma (tiesiska) ietekme?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. jūnijā iesniedza *Székesfehérvári Törvényszék* (Ungārija) – *Hochtief AG/Fővárosi Törvényszék*

(Lieta C-362/18)

(2018/C 311/06)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Székesfehérvári Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Hochtief AG

Atbildētāja: Fővárosi Törvényszék

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Savienības tiesību pamatprincipi un normas (it īpaši LES 4. panta 3. punkts un vienveidīgas interpretācijas prasība), kā tos – it īpaši lietā *Köbler* pasludinātajā spriedumā – ir interpretējusi Tiesa, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesas, kas pēdējā instancē pasludina spriedumu, ar ko ir pārkāptas Savienības tiesības, atbildības iestāšanos var pamatot tikai ar valsts tiesībām vai valsts tiesībās noteiktajiem kritērijiem? Ja atbilde ir noliedzoša, vai Savienības tiesību pamatprincipi un normas, it īpaši Tiesas spriedumā *Köbler* noteiktie trīs kritēriji, lai konstatētu "valsts" atbildību, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, vai ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz dalībvalsts atbildību par Savienības tiesību pārkāpumu, ko izdarījušas minētās valsts tiesas, ir jāvērtē, pamatojoties uz valsts tiesībām?

2) Vai Savienības tiesību pamatprincipi un normas (it īpaši LES 4. panta 3. punkts un prasība par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā), it īpaši Tiesas spriedumi par dalībvalsts atbildības iestāšanos, kas pasludināti tostarp lietās *Francovich* u. c., *Brasserie du pêcheur, Factortame* un *Köbler,* ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja spriedumi, kurus dalībvalsts tiesas, kas lemj pēdējā instancē, pasludina, pārkāpjot Savienības tiesības, ir ieguvuši *res judicata* spēku, ir izslēgta dalībvalsts atbildības atzīšana par nodarītajiem zaudējumiem?

3) Vai "efektivitātes" un līdzvērtības principi, kas noteikti Direktīvā 89/665/EK ([1]), Direktīvā 92/13/EK ([2]) un Direktīvā 2007/66/EK ([3]), kā arī Tiesas spriedumos *Kühne & Heitz, Kapferer, Impresa Pizzarotti* un *Transportes Urbanos y Servicios Generales*, ir jāinterpretē tādējādi, ka pārskatīšanas procedūrā puse vairs nevar atsaukties uz tādā Tiesas spriedumā rodamajiem vērtējumiem, kas ir pasludināts prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, kuru saistībā ar pamatlietu ir uzsākusi otrās instances tiesa, jo šie vērtējumi pamatlietā netika ņemti vērā, it īpaši, ja dalībvalsts tiesa, kas izskata lietu augstākajā instancē, ir noraidījusi par pamatlietā pasludināto spriedumu iesniegto kasācijas sūdzību, pamatojoties uz apstākli, ka puse savlaicīgi nebija atsaukusies uz Tiesas spriedumā rodamajiem vērtējumiem?

4) Vai trešajā prejudiciālajā jautājumā minētās direktīvas, Tiesas judikatūra, kas izriet it īpaši no spriedumiem *Impresa Pizzarotti* (C-213/13), *Kapferer* (C-234/04), *Kühne & Heitz* (C-453/00) un *Transportes Urbanos y Servicios Generales* (C-118/08) attiecībā uz pārskatīšanas prasības pieņemamību, un pamatprincipi, kurus Tiesa ir noteikusi lietās C-470/99, C-327/00 un C-241/06 attiecībā uz valsts tiesībās noteiktajiem termiņiem pārskatīšanas procedūrām publiskā iepirkuma jomā, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesas rīkojas pareizi, neņemdamas vērā – pamatojoties uz to, ka otrajā instancē notiekošajā tiesvedībā puse uz to ir atsaukusies novēloti – Tiesas spriedumu, kas pasludināts pēc otrās instances tiesas lūguma saistībā ar tās izskatīšanā esošo lietu, vai Tiesas spriedumu, kura redakcija dalībvalsts oficiālajā valodā nebija pieejama līdz lietas izskatīšanai otrajā instancē, taču nepieņemdamas šīs puses iesniegto pārskatīšanas prasību, kurā tā ir atsaukusies uz minētajiem, taču vērā neņemtajiem Tiesas spriedumiem un šo spriedumu pamatā esošajiem faktiskajiem apstākļiem?

5) Vai trešajā prejudiciālajā jautājumā minētās direktīvas un Tiesas judikatūra, kas izriet it īpaši no spriedumiem *Impresa Pizzarotti* (C-213/13), *Kapferer* (C-234/04), *Kühne & Heitz* (C-453/00) un *Transportes Urbanos y Servicios Generales* (C-118/08), ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja lietas puse atsaucas uz Tiesas spriedumu lietā *Kempter* (C-2/06) – saskaņā ar kuru nav jānorāda Tiesas spriedumi, jo tiesai tie ir jāpiemēro pēc savas ierosmes – valsts tiesas rīkojas pareizi, neņemdamas vērā Tiesas spriedumus, pamatojoties uz valsts procesuālo tiesību normām un pretēji spriedumā [*Kempter*] nospriestajam tādējādi, ka šis apstāklis pat nav minēts nolēmumā, ar kuru ir izbeigta tiesvedība, nedz šā nolēmuma pamatojumā, taču nepieņemdamas šīs puses iesniegto pārskatīšanas prasību, kurā tā ir atsaukusies uz minētajiem, taču vērā neņemtajiem Tiesas spriedumiem un šo spriedumu pamatā esošajiem faktiskajiem apstākļiem?

6) Vai spriedumos *Köbler* un *Traghetti del Mediterraneo* paredzētais nosacījums par pietiekami būtisku pārkāpumu ir jāinterpretē tādējādi, ka šāds pārkāpums nav izdarīts, ja tiesa, kas pēdējā instancē izskata lietu, nepieņem pārskatīšanas prasību, klaji ignorējot ļoti sīki izklāstīto Tiesas patstāvīgo judikatūru – kas ir pamatota arī ar vairākiem juridiskiem atzinumiem –, nekur uz to neatsaucas un šo lēmumu vispār nepamato ar Savienības tiesībām, un arīdzan acīmredzami nedz pārbauda, nedz pat norāda uz nepieciešamību iesniegt Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saistībā ar lietu, lai arī šīs nepieciešamības pamatojumam tika ļoti sīki izklāstīta atbilstošā Tiesas judikatūra? Vai, ņemot vērā Tiesas spriedumu *CILFIT* (C-283/81), valsts tiesai ir jāpamato savs nolēmums gadījumā, ja – neievērojot Tiesas saistoši noteikto juridisko interpretāciju – tā nepieņem pārskatīšanas sūdzību un, nekādi nepamatojot, atsakās šajā jautājumā iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu?

7) Vai LES 19. pantā un 4. panta 3. punktā noteiktie efektīvas tiesību aizsardzības tiesā un līdzvērtības principi, ar LESD 49. pantu nostiprinātā brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība un Padomes Direktīva 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, kā arī Direktīva 89/665/EEK, Direktīva 92/13/EEK un Direktīva 2007/66/EK ir jāinterpretē tādējādi, ka [tiem nav pretrunā tas, ka] kompetentās iestādes un tiesas, klaji neievērojot piemērojamās Savienības tiesības, vienu pēc otras noraida prasītāja celtās prasības par izslēgšanu no dalības publiskā iepirkuma procedūrā, lai arī saistībā ar tām ir attiecīgi jāsagatavo daudzi dokumenti ar būtisku laika un naudas līdzekļu ieguldījumu vai jāpiedalās tiesas sēdēs, un lai arī ir skaidrs, ka teorētiski pastāv iespēja atzīt atbildības iestāšanos par zaudējumiem, kas nodarīti tiesas funkciju pildīšanas gaitā, attiecīgajā tiesiskajā regulējumā prasītājam ir liegta iespēja lūgt tiesai atlīdzināt kaitējumu, kas tam ir nodarīts prettiesiskas darbības rezultātā?

8) Vai spriedumos *Köbler, Traghetti del Mediterraneo* un *San Giorgio* noteiktie principi ir jāinterpretē tādējādi, ka nav atlīdzināms tāds kaitējums, kas ir nodarīts tāpēc, ka – neievērojot Tiesas pastāvīgo judikatūru – dalībvalsts tiesa, kas pēdējā instancē izskata lietu, nav pieņēmusi lietas puses savlaicīgi iesniegto pārskatīšanas prasību, kurā šī puse būtu varējusi lūgt atlīdzināt tai radušos izdevumus?

9) Vai – ievērojot līdzvērtības principu un Tiesas spriedumā *Transportes Urbanos y Servicios Generales* (C-118/08) nospriesto – gadījumā, kad saskaņā ar valsts tiesībām pārskatīšanas prasība ir jāpieņem izskatīšanā tāpēc, ka ir jauns Konstitucionālās tiesas nolēmums un ir jānodrošina atbilstība Konstitūcijai, pārskatīšanas prasība ir jāpieņem arī tad, ja pamatlietā, pamatojoties uz valsts tiesību normām par procesuālajiem termiņiem, netika ņemti vērā nedz spriedums, ko Tiesa pasludinājusi agrāk kādā citā lietā, nedz spriedums, ko Tiesa pasludinājusi pēc pamatlietu izskatījušās tiesas lūguma, nedz arī šo spriedumu pamatā esošie faktiskie apstākļi?

([1]) Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV 1989, L 395, 33. lpp.).

([2]) Padomes Direktīva 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV 1992, L 76, 14. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā (OV 2007, L 335, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. jūnijā iesniedza *Arbeidsrechtbank Antwerpen* (Beļģija) – *Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/ WTG Retail BVBA*

(Lieta C-404/18)

(2018/C 311/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāji: Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Atbildētājs: WTG Retail BVBA

Prejudiciālais jautājums

Vai Savienības tiesības un it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK ([1]) (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, 24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā personu, kuras sniedz liecību, aizsardzība pret pakļaušanu netaisnībai tiek nodrošināta tikai personai, kura sūdzības izmeklēšanas procesā parakstītā un datētā dokumentā personai, kurai tiek iesniegta sūdzība, dara zināmus faktus, ko tā pati ir redzējusi vai dzirdējusi un kas attiecas uz situāciju, kas ir sūdzības priekšmets, vai kura sniedz liecību tiesā?

([1]) OV 2006, L 204, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. jūnijā iesniedza *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) – *PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*

(Lieta C-406/18)

(2018/C 311/08)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: PG

Atbildētājs: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Pamattiesību hartas 47. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES ([1]) (tā sauktā "Procedūru direktīva") 31. pants, ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. un 13. pantā noteikto, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts var nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā arī tad, ja tās tiesas nevar grozīt patvēruma procedūrās pieņemtos lēmumus, bet tikai var tos atcelt vai likt uzsākt jaunu procedūru?

2) Vai Pamattiesību hartas 47. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (tā sauktā "Procedūru direktīva") 31. pants, tāpat ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. un 13. pantā noteikto, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar minēto tiesisko regulējumu ir saderīgi valsts tiesību akti, ar kuriem tiesvedībai patvēruma lietās ir noteikts viens obligāts kopējais sešdesmit dienu termiņš – neatkarīgi no jebkādiem individuālajiem apstākļiem un neņemot vērā lietas īpatnības, nedz arī iespējamās grūtības sniegt pierādījumus?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. jūnijā iesniedza *Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Itālija) – *Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo/Banca d'Italia*

(Lieta C-414/18)

(2018/C 311/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Atbildētāja: Banca d'Italia

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas Nr. 2015/63 ([1]) 5. panta 1. punkts, it īpaši a) un f) apakšpunkts, kas interpretēts, ņemot vērā principus, kas paredzēti minētajā tiesību normā, kā arī Direktīvā 2014/59 ([2]), Regulā Nr. 2014/806 ([3]) un LESD 120. pantā, un pamatojoties uz pamatnoteikumiem par vienlīdzīgu attieksmi, nediskrimināciju un samērīgumu, kas paredzēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā, kā arī nodokļu dubultas uzlikšanas aizliegumu, nolūkā aprēķināt Direktīvas 2014/59 103. panta 2. punktā minētās iemaksas, liedz piemērot paredzēto grupas iekšējo saistību režīmu arī "faktiskas" grupas gadījumā vai katrā ziņā gadījumos, kad pastāv savstarpēja saistība starp iestādi un citām tās pašas sistēmas bankām; vai tomēr, ņemot vērā tos pašus iepriekš minētos principus, labvēlīgāka attieksme, kas tajā pašā 5. pantā paredzēta attīstību veicinošajām saistībām, var pēc analoģijas tikt piemērots arī t. s. "otrā līmeņa" bankas saistībām pret pārējām (*Credito Cooperativo*) sistēmas bankām, un vai šai pēdējai iestādes, kas konkrēti darbojas kā centrālā struktūra savstarpēji saistītā un integrētā mazu banku kompleksā, arī attiecībās ar ECB un ar finanšu tirgu, īpašībai ir saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu katrā ziņā jāizraisa kādas korekcijas finanšu datu prognozēs, ko valsts noregulējuma iestāde sniedz Kopienu struktūrām, un to iemaksu noteikšanā, kādas iestādei jāmaksā noregulējuma fondam atbilstoši tās faktiskajām saistībām un tās konkrētajam riska profilam?

([1]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 190. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV, L 225, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. jūnijā iesniedza *Tribunale di Milano* (Itālija) – FR/*Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano*

(Lieta C-422/18)

(2018/C 311/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Pamatlietas puses

Prasītājs: FR

Atbildētāja: Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

Prejudiciālais jautājums

Vai lojālas sadarbības princips un tiesību aizsardzības līdzvērtības un efektivitātes principi, kas minēti LES 4. panta 3. punktā un 19. panta 1. punktā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pirmā un otrā daļa un Direktīva 2013/32/ES ([1]) (it īpaši 22. un 46. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka: a) Eiropas Savienības tiesības nosaka, ka, ja valsts tiesībās pārsūdzības līdzekli ir paredzēts izmantot procesos par starptautiskās aizsardzības atzīšanas pieteikuma noraidīšanu, tam automātiski ir apturoša iedarbība; b) tie liedz īstenot tādu procedūru kā Itālijas tiesībās paredzētā (35.bis panta 13. punkts Leģislatīvajā dekrētā Nr. 25/2008, kurā grozījumi izdarīti ar Dekrētlikumu 13/17, kas pārveidots par Likumu 46/17), kurā tiesas iestādei, kurā vērsies patvēruma meklētājs – kura pieteikumu ir noraidījušas par patvēruma pieteikumu izskatīšanu atbildīgā administratīvā iestāde un pirmās instances tiesa –, ir atļauts noraidīt pieteikumu par nelabvēlīgā nolēmuma apturēšanu, ņemot vērā tikai prasības par nolēmumu, ko izdevusi tā pati tiesa, kurai jālemj par apturēšanu, pamatu pamatotību, un nevis būtiska un neatgriezeniska kaitējuma draudu?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 60. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. jūnijā iesniedza *Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto* (Itālija) – *Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza "Croce Verde"/Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto*

(Lieta C-424/18)

(2018/C 311/11)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Pamatlietas puses

Prasītāji: Italy Emergenza Cooperativa Sociale un *Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza "Croce Verde"*

Atbildētāji: Ulss 5 Polesana Rovigo un *Regione del Veneto*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2014/24/ES ([1]) 10. panta h) punkts un preambulas 28. apsvērums ir jāinterpretē tādējādi, ka

   a) neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumi, kuru sniegšanai ir noteikts, ka transportlīdzeklī ir obligāti jābūt vadītājam–glābējam un vismaz vienam glābējam ar atļaujām un kompetencēm, kas iegūtas, apgūstot kursu un sekmīgi nokārtojot eksāmenu glābšanas priekšmetos, un

   b) transportēšanas pakalpojumi, kas paredzēti palīdzības pamatlīmeņos (*LEA*) un tiek sniegti ar glābšanas transportlīdzekļiem,

   ietilpst izņēmumā, kas ir noteikts iepriekš minētajā 10. panta h) apakšpunktā vai tomēr tie ietilpst to pakalpojumu skaitā, kuri ir noteikti minētās direktīvas 74.–77. pantā?

2) Vai Direktīva 2014/24/ES ir jāinterpretē tādējādi, ka tai pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kas paredz, ka, lai arī nepastāv faktiski neatliekama situācija,

   a) neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumu, kuru sniegšanai ir noteikts, ka transportlīdzeklī ir obligāti jābūt vadītājam–glābējam un vismaz vienam glābējam ar atļaujām un kompetencēm, kas iegūtas, apgūstot kursu un sekmīgi nokārtojot eksāmenu glābšanas priekšmetos, un

   b) transportēšanas pakalpojumu, kas ir paredzēti palīdzības pamatlīmeņos (*LEA*) un tiek sniegti ar glābšanas transportlīdzekļiem, sniegšanas tiesības tiek prioritāri piešķirtas brīvprātīgo apvienībām, noslēdzot tiešu vienošanos?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 65. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. jūlija spriedums – Austrija/Komisija

(Lieta T-356/15) ([1])

(Valsts atbalsts – Atbalsts, ko Apvienotā Karaliste plāno īstenot, lai atbalstītu Hinkley Point C atomelektrostaciju – Finanšu līgums par starpību, valsts sekretāra piekrišana un kredītu garantija – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts – Sabiedrības interešu mērķis – Kodolenerģētikas veicināšana – Valsts intervences nepieciešamība – Paziņojums par garantijām – Atbalsta elementa noteikšana – Samērīgums – Atbalsts ieguldījumam – Darbības atbalsts – Tiesības iesniegt apsvērumus – Publiskā iepirkuma procedūra – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2018/C 311/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Austrijas Republika (pārstāvji: sākotnēji *C. Pesendorfer* un *M. Klamert*, pēc tam *G. Hesse* un *M. Fruhmann*, pārstāvji, kam palīdz *H. Kristoferitsch*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *É. Gippini Fournier, R. Sauer, T. Maxian Rusche* un *P. Němečková*)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji: *D. Holderer*, pārstāvis, kam palīdz *P. Kinsch*, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji: *M. Smolek, T. Müller* un *J. Vláčil*), Francijas Republika (pārstāvji: sākotnēji *G. de Bergues, D. Colas* un *J. Bousin*, pēc tam *D. Colas* un *J. Bousin*), Ungārija (pārstāvji: sākotnēji *M. Fehér* un *M. Bóra*, pēc tam *B. Sonkodi*, pēc tam *A. Steiner*, pārstāvji, kam palīdz *P. Nagy*, advokāts, un visbeidzot *A. Steiner*), Polijas Republika (pārstāvis: *B. Majczyna*), Rumānija (pārstāvji: sākotnēji *R. Radu* un *M. Bejenar*, pēc tam *M. Bejenar* un *C.-R. Canțăr*), Slovākijas Republika (pārstāvis: *B. Ricziová*) un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji: sākotnēji *C. Brodie* un *S. Brandon*, pēc tam *C. Brodie, S. Simmons* un *M. Holt*, pēc tam *C. Brodie, S. Simmons* un *D. Robertson*, pēc tam *C. Brodie* un *D. Robertson*, pēc tam *C. Brodie* un, visbeidzot, *C. Brodie* un *Z. Lavery*, pārstāvji, kam palīdz *T. Johnston, barrister*, un *A. Robertson, QC*)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2015/658 (2014. gada 8. oktobris) par atbalsta pasākumu SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), ko Apvienotā Karaliste plāno īstenot, lai atbalstītu *Hinkley Point* C atomelektrostaciju (OV 2015, L 109, 44. lpp.), kurā Komisija konstatēja, ka šis atbalsta pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un atļāva to īstenot.

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt.*

2) *Austrijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

3) *Čehijas Republika, Francijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Polijas Republika, Rumānija, Slovākijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.*

([1]) OV C 337, 12.10.2015.

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. jūlija spriedums – *Consejo Regulador del Cava*/EUIPO – *Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires* ("CAVE DE TAIN")

(Lieta T-774/16) ([1])

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme "CAVE DE TAIN" – Agrākais cilmes vietas nosaukums "cava" – Jēdziens "asociāciju izraisīšana" ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu – Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punkta b) apakšpunkts)

(2018/C 311/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Consejo Regulador del Cava (*Villafranca del Penedès*, Spānija) (pārstāvis: *C. Prat*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: *E. Zaera Cuadrado* un *D. Walicka*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (*Tain L'Hermitage*, Francija) (pārstāvis: *J.-P. Stouls*, advokāts)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 5. septembra lēmumu lietā R 980/2015-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Consejo Regulador del Cava* un *Cave de Tain-l'Hermitage, union des propriétaires*.

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt.*

2) *Consejo Regulador del Cava atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 6, 9.1.2017.

Prasība, kas celta 2018. gada 20. jūnijā – *Intercept Pharma* un *Intercept Pharmaceuticals*/EMA

(Lieta T-377/18)

(2018/C 311/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Intercept Pharma Ltd (*Bristol*, Apvienotā Karaliste) un *Intercept Pharmaceuticals, Inc.* (*New York, New York*, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: *L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos* un *H. Kerr-Peterson, Solicitors*, un *F. Campbell, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra

Prasījumi:

— atcelt lēmumu ASK-40399 publiskot dažus dokumentus saskaņā ar Regulu 1049/2001/EK, kuru atbildētāja paziņoja prasītājām 2018. gada 15. maijā, un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājām gan tiesāšanās, gan pārējos ar šo lietu saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka šajā gadījumā Regulas 1049/2001/EK 4. panta 2. punkta ievilkums attiecībā uz "tiesvedību" nebija piemērojams, jo šie dokumenti nebija "sagatavoti tiesvedībai". Saskaņā ar tiesību aktiem atbildētājai bija jāsecina, ka bija piemērojams izņēmums.

2. Ar otro pamatu turpinājumā un alternatīvi tiek apgalvots, ka vienīgais likumīgi pieļaujamais pienācīgas izsvēršanas iznākums saskaņā ar Regulas 1049/2001/EK 4. panta 2. punkta ievilkumu attiecībā uz "komerciālām interesēm" būtu bijis lēmums nepubliskot dokumentus, ņemot vērā: a) prasītāju privātās ieinteresētības nepubliskošanā lielo nozīmi un b) tikai neskaidru un vispārēju sabiedrības ieinteresētību publiskošanā.

Prasība, kas celta 2018. gada 3. jūlijā – *de Volksbank*/VNV

(Lieta T-406/18)

(2018/C 311/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: de Volksbank NV (Utrehta, Nīderlande) (pārstāvji: *M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar* un *T. Waterbolk*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

— atcelt Vienotās noregulējuma valdes 2018. gada 12. aprīļa lēmumu par *ex ante* iemaksu vienotajā noregulējuma fondā 2018. gadā aprēķināšanu (SRB/ES/SRF/2018/3);

— pakārtoti, atcelt iepriekš minēto apstrīdēto lēmumu un atzīt Komisijas Deleģēto regulu 2015/63 (turpmāk tekstā – "deleģētā regula") ([1]) par daļēji vai pilnībā nepiemērojamu saskaņā ar LESD 277. pantu;

— katrā ziņā piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ir radušies šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Direktīvas 2014/59/ES ([2]) 103. panta 2. punkts, Regulas Nr. 806/2014 ([3]) 70. panta 2. punkts un deleģētās regulas 4. panta 1. punkts, jo, lai noteiktu prasītājas neto saistības, ir izmantoti nesalīdzināmi dati.

   — No Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 2. punkta un Regulas Nr. 806/2014 70. panta 2. punkta teksta un mērķiem izriet, ka, lai saskaņā ar minētajām tiesību normām aprēķinātu neto saistības, VNV būtu jāizmanto dati no viena un tā paša brīža vai par vienu un to pašu laikposmu.

   — No deleģētās regulas 4. panta 1. punkta teksta un mērķiem, ņemot vērā Direktīvu 2014/59/ES un Regulu Nr. 806/2014, izriet, ka, lai nodrošinātu iemaksu taisnīgu aprēķināšanu, kas ir pamatota ar bankas riska profilu, VNV ir jāizmanto salīdzināmi dati.

2. Ar otro pamatu pakārtoti pirmajam pamatam tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 2. punkts un 7. punkts un LESD 290. pants, jo ar deleģēto regulu, kā VNV to ir piemērojusi apstrīdētajā lēmumā, ir pārkāptas Eiropas Komisijai piešķirtās pilnvaras, kā rezultātā saskaņā ar LESD 277. pantu deleģētā regula nav piemērojama.

— Pretēji LESD 290. pantam ar deleģēto regulu tiek papildināti Direktīvas 2014/59/ES būtiskie elementi.

— Ja deleģētās regulas 4. panta 1. punktu, 4. panta 2. punktu un 16. panta 2. punktu var interpretēt tikai tā, ka tie nozīmē, ka VNV ir jāizmanto nesalīdzināmi dati, deleģētā regula kopumā neatbilst Direktīvas 2014/59/ES tekstam un mērķiem.

— Ciktāl deleģētajā regulā ir iekļauti noteikumi par gada pamata iemaksas aprēķināšanu, ar deleģēto regulu ir pārsniegts Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 7. punktā paredzēto pilnvaru saturs.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips, jo nav pienācīgi ņemti vērā prasītājas segtie noguldījumi.

— VNV aprēķina metode nav piemērota, lai sasniegtu Direktīvas 2014/59/ES, Regulas Nr. 806/2014 un deleģētās regulas mērķus.

— VNV aprēķina metode arī pārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu tiesību aktos izvirzītos mērķus.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās drošības princips, jo nav pienācīgi ņemti vērā prasītājas segtie noguldījumi.

— Prasītāja nevarēja paredzēt, kā VNV interpretēs deleģēto regulu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, jo nav pienācīgi ņemti vērā prasītājas segtie noguldījumi.

— Prasītājai ir jāmaksā daudz lielāka iemaksa vienotajā noregulējuma fondā nekā citām bankām, kurām ir tāds pats vai līdzīgs izmērs un risks profils.

---

(1) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 18. jūlijā– *Aeris Invest*/ECB

(Lieta T-442/18)

(2018/C 311/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aeris Invest Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji: *S. Chimenos Minguella* un *G. Ferrer Gonzálvez*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Centrālās bankas 2018. gada 8. maija lēmumu LS/MD/18/141 un 2018. gada 9. februāra lēmumu LS/PT/2018/9 un

— piespriest Eiropas Centrālai Bankai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Eiropas Centrālās Bankas (turpmāk tekstā – ECB) 2018. gada 8. maija lēmuma LS/MD/18/141 attiecībā uz atkārtotu pieteikumu piekļuvei ECB dokumentiem atcelšanu, ka arī Eiropas Centrālās Bankas 2018. gada 9. februāra sākotnējā lēmuma LS/PT/2018/9 attiecībā uz pieteikumu piekļuvei ECB dokumentiem atcelšanu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECB lēmumi par atteikumu piešķirt piekļuvi prasītajiem dokumentiem neesot pietiekami pamatoti, jo tajos nav pienācīgā kārtā ņemti vērā Savienības likumdevēja nospraustie mērķi paredzēt fizisko un juridisko personu tiesības piekļūt Eiropas [Savienības] institūciju dokumentiem, ievērojot pārredzamības procesu un saskaņā ar labas pārvaldības un sabiedrības līdzdalības principiem. Turklāt ECB argumentiem esot vispārīgs raksturs. Tāpat ECB neesot ņēmusi vērā, ka prasīto dokumentu publiskošana nevar nekādā veidā ietekmēt lēmumu pieņemšanas procesa pareizo norisi kredītiestāžu noregulējuma jomā. Proti, attiecīgā noregulējuma procedūra ne vien jau esot tikusi pabeigta, bet tā arī atrodoties pārskatīšanā tiesā, tādējādi piekļuves atteikums apgrūtina šo pārskatīšanu arī pašai Vispārējai tiesai. Visbeidzot lēmumos netiekot ņemts vērā tas, ka piekļuve prasītajiem dokumentiem tiek veikta ar vienīgo mērķi īstenot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem esot pārkāpts lēmuma ECB/2004/3 par piekļuvi dokumentiem 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts, ciktāl prasītājai tiek atteikta piekļuve prasītājai informācijai, pamatojoties uz to, ka uz dokumentiem pilnībā vai daļēji attiecina vispārējo nepieejamības prezumpciju, jo tie uzskatāmi par konfidenciāliem dokumentiem, uz kuriem attiecas institūcijās piemērojamais profesionālais noslēpums. Šī vispārējā nepieejamības prezumpcija neesot tieši paredzēta nozares piemērojamos tiesību aktos un, tādai pastāvot, tā būtu nepiemērojama, jo nebūtu jāveic piekļuves tiesību izņēmumu plaša interpretācija un interpretācija pēc analoģijas.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētājiem lēmumiem esot pārkāpts lēmuma ECB/2004/3 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts, ciktāl šim lietas dalībniekam tiek atteikta piekļuve prasītājai informācijai, pamatojoties uz to, ka uz dokumentiem pilnībā vai daļēji ir attiecināms institūcijās piemērojamais profesionālais noslēpums, lai gan tie ir nepieciešami tiesvedībās un piekļuves atteikums liedz vai apgrūtina tiesas spriešanas funkciju.

4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētājiem lēmumiem esot pārkāpts lēmuma ECB/2004/3 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais un sestais ievilkums, ciktāl lēmumos norādīts, ka attiecīgās informācijas publiskošana varētu kaitēt banku sistēmai kopumā.

5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētājiem lēmumiem esot pārkāpts lēmuma ECB/2004/3 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums, ciktāl lēmumos norādīts, ka prasīto dokumentu un informācijas publiskošana varētu ietekmēt *Banco Santander* komercintereses un turpmākas pārbaudes.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. jūlijā – *Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg* ("Vogue Peek & Cloppenburg")

(Lieta T-443/18)

(2018/C 311/17)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvis: *P. Lange*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburga, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Vogue Peek & Cloppenburg" – reģistrācijas pieteikums Nr. 2 700 847

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 20. aprīļa lēmums lietā R 1362/2005-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta kopsakarā ar *MarkenG* [Likuma par preču zīmju un citu apzīmējumu aizsardzību] 15. panta 2. punktu pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta b) apakšpunkta kopsakarā ar *MarkenG* 15. panta 3. punktu pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta pārkāpums;

— Padomes Regulas (EK) 207/2009 63. panta kopsakarā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punktu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. jūlijā – *Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg* ("Peek & Cloppenburg")

(Lieta T-444/18)

(2018/C 311/18)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvis: *P. Lange*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburga, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Peek & Cloppenburg" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 270 439

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 20. aprīļa lēmums lietā R 522/2006-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta, lasot kopsakarā ar *MarkenG* [Likuma par preču zīmju un citu apzīmējumu aizsardzību] 15. panta 2. punktu, pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta b) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar *MarkenG* 15. panta 3. punktu, pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta pārkāpums;

— Padomes Regulas (EK) 207/2009 63. panta, lasot kopsakarā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. jūlijā – *Peek & Cloppenburg*/*EUIPO* – *Peek & Cloppenburg* ("Peek & Cloppenburg")

(Lieta T-445/18)

(2018/C 311/19)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvis: *P. Lange*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburga, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Peek & Cloppenburg" – reģistrācijas pieteikums Nr. 2 791 416

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 24. janvāra lēmums lietā R 1270/2007-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta, lasot kopsakarā ar *MarkenG* [Likuma par preču zīmju un citu apzīmējumu aizsardzību] 15. panta 2. punktu, pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta b) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar *MarkenG* 15. panta 3. punktu, pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta pārkāpums;

— Padomes Regulas (EK) 207/2009 63. panta, lasot kopsakarā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. jūlijā – *Peek & Cloppenburg*/*EUIPO* – *Peek & Cloppenburg* (“Peek & Cloppenburg”)

(Lieta T-446/18)

(2018/C 311/20)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvis: *P. Lange*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburga, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Peek & Cloppenburg” – reģistrācijas pieteikums Nr. 2 295 069

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 20. aprīļa lēmums lietā R 1589/2007-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta, lasot kopsakarā ar *MarkenG* [Likuma par preču zīmju un citu apzīmējumu aizsardzību] 15. panta 2. punktu, pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta b) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar *MarkenG* 15. panta 3. punktu, pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta pārkāpums;

— Padomes Regulas (EK) 207/2009 63. panta, lasot kopsakarā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 19. jūlijā – *Ortlieb Sportartikel*/*EUIPO* (Astoņstūris)

(Lieta T-449/18)

(2018/C 311/21)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ortlieb Sportartikel GmbH (*Heilsbronn*, Vācija) (pārstāvji: *A. Wulf* un *K. Schmidt-Hern*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Astoņstūra attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 047 466

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 27. aprīļa lēmums lietā R 1634/2017-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. jūlija rīkojums – *So*/Padome un Komisija

(Lieta T-564/17) ([1])

(2018/C 311/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 338, 9.10.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. jūlija rīkojums – *Korea National Insurance Corporation*/Padome un Komisija

(Lieta T-568/17) ([1])

(2018/C 311/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 338, 9.10.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV